

Székely János: köszöntés.

1964-ben születtem, Édesanyám zongoratanárnő, édesapám fejlesztési főmérnökként dolgozott a Ganz gyárban. Két bátyám és egy húgom van, és 9 unokaöcsém ill. unokahúgom. A szüleim a hitüket mélyen élő, nagyszerű emberek. Egy számomra varázslatos ferences templomba, a Tövis utcai templomba jártunk. Hat éves lehettem, amikor először kimondtam, hogy pap szeretnék lenni. Az egyik unokahúggal sétáltunk az állatkertben, valamelyik unokatestvéreimet toltuk babakocsiban. Németül beszélgettünk, ugyanis nagybátyám benne volt az 56-os forradalomban, azután kiment Németországba, és német felesége lett. Így az unokatestvéreim is német anyanyelvűek. Az unokahúggal nagyon jóban voltunk. Megkérdezte tőlem, hogy ha megnövök, feleségül fogom-e őt venni. Én azt feleltem, hogy sajnos nem lehet, mert én pap leszek. Úgyhogy ez bennem nagyon hamar eldőlt. Leginkább talán a Tövis utcai templom, és az ott levő egyszerű, sugárzó emberek, a plébános, a kántornő, a sekrestyés volt rám döntő hatással. Mint valaha a pásztorok, ez a néhány egyszerű ember őrizte Krisztus titkát, és egy kisgyerek odatalálhatott ehhez a titokhoz.

A Szentendrei Ferences Gimnáziumba jártam, aztán kispap lettem, és három és fél évet a Szentföldön is tanulhattam egy nagyszerű szalézi iskolában Betlehem mellett. Az első palesztin származású pátriárka, Michel Sabbah szentelt diakónussá Jeruzsálemben. Később tanultam még a jezsuiták méltán világhírű biblikus iskolájában Rómában is. Sokfelé voltam

káplán illetve plébános (Érsekvadkert, Bp. Rózsák tere, Széphalom és Hidegkút, Egyetemi templom, Örökimádás, Esztergom Szent Anna). Igyekeztem mindenütt az ott feltároló lehetőségekre igent mondani. Így nagy örömmel próbálkoztam a cigány testvéreinkkel barátkozni, katolikus iskolát létrehozni, részt vettem cserkészletben, Kolping családban, Regnum csoportokban, fogyatékkal élők csoportjaiban, a Szent Egyed közösség programjaiban. Úgy gondoltam, hogy a pap ne ráerőltesse a rábízottakra a maga lelkeségét, hanem érzékenyen figyelje azt, amire az egyes helyeken éppen szükség, nyitottság mutatkozik. Így csalt el Frankovics Gyuri barátom egy cursillora a széphalmi közösség sok tagjával együtt. Csütörtökön este úgy látszott, hogy egy az eddig ismertekhez hasonló lelkigyakorlat lesz ez, csak talán kicsit telítettebb programmal. Pénteken azonban, ahogy sorra jöttek a munkatársak beszédei, tanúságtételei, az döbbenetes hatással volt rám, és úgy gondolom mindenkire. Ráébredtem, hogy a papnak mennyire szüksége van a világiak segítségére, tanúságtételére, szeretetére. Nyilván persze ezt addig is tudtam, de a pap és a világiak közös tanúságtételét, és ennek a fantasztikus erejét ott láttam először.

Ettől kezdve aztán többször részt vettem cursillón, bár a sok teendőm miatt nem túlságosan gyakran. Nagyon örülök annak, hogy a cursillókon egy-két régi ismerősöm barátom élete megfordult, gazdagabb színesebb és pompásabb lett.

Nagyon jól esett, hogy Tamás atya rám gondolt, mint esetleges

egyházmegyei lelkivezetőre. Köszönöm Tamás atya bizalmát, lelkes buzdítását, ami mindig megerősít és lelkesít, amikor csak találkozunk. Persze félve is vágok bele ebbe a feladatba. Tamás atya közvetlen, természetes, csupa tűz egyénisége mellett én egy szürkébb, nehezebben kapcsolatot teremtő valaki vagyok. Fogadjatok el olyannak, amilyen vagyok. Azt a keveset azonban amim van, azt jó szívvel és örömmel adom, és bízom abban, hogy Jézus mellettem áll, és megszorítja az én öt kenyeremet és két halamat. Bízom abban is, hogy ti is mellettem álltok.

Az egyik feladat, amivel rögtön szembesültem, a kőszegiekkel való kapcsolatfelvétel, párbeszéd. Kinevezésem után azonnal felkerestek. Egyelőre ezzel a párbeszéddel még nem jutottunk messzire, de úgy érzem, hogy sikerülni fog az eddiginél nagyobb egységet, együttműködést megteremtteni a két cursillós stílus között. Azt gondolom, hogy ez az egész magyarországi cursilló javára lesz. Az eddigi lépések csak kapcsolatfelvételek voltak a budatényi cursilló szervezőivel, illetve hamarosan Gál Jenő atyával. Emellett a közös alapirodalom és az elfogadott szabályzatok megismerése, megismertetése folyik.

Mindenki bátran fordulhat hozzám bármiféle javaslattal, tanáccsal, kéréssel a cursillónk lelki és egyéb ügyeit illetően. Számítok Krisztusra, és számítok rátok is! Mindenkit nagy szeretettel hívok január ötödikén Esztergomba a szentelésre (szombat de. 11) és utána egy kis agapéra a Szent Adalbert központba!

Vidd barátodat Barátodhoz, Krisztushoz!

Cursillós tapasztalat a Városmisszióban

Abban a kitüntetett szerencsében volt részem, hogy a Városmisszió hetében egy délutánra meghívást kaptam a Blaha Lujza téri "Meghallgatlak" sátorba, szolgálni.

Ragyogó napsütésben érkeztem a helyszínre. Hamar felmértem, hogy a hajléktalanok és a peremre szorultak sokaságában álló sátor a szolgálatom színtere.

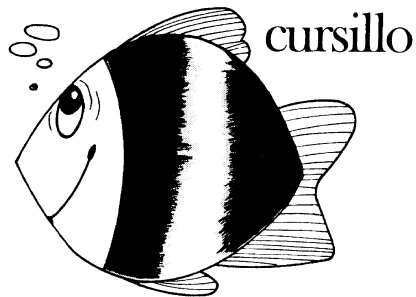
Sok álmélkodásra nem maradt időm, mert egy aktív, segítőkész csapathoz csatlakozva kimentem a sátor elé. Az ott nézelődő, kíváncsiskodó embereket sorra megszólítottam, és felajánlottam nekik, hogy szívesen meghallgatom őket, ha kedvük van beszélni bármiről. Voltak, akik visszautasítottak, de volt három ember, aki szívesen elfogadta az invitálásomat, ezekről a találkozásokról szeretnék beszámolni.

Az első férfi filozófiai magasságokban beszélt Istenről, Bibliáról, "olvasottságát, tudását" mutatva, többnyire leiskolázó hangon. Nem bántott a stílusa, tudtam, hogy nem meggyőzőnem kell őt. Hallgattam, és megpróbáltam szeretni. Sokszor kérdezte, hogyan látom én mindazt, amit ő beszél, tehát esetében nem csupán "fülnek" kellett lennem, hanem elmondhatam, hogy én hogyan látom és tapasztalom meg Jézust, miért szeretem. A hosszú beszélgetésben sokszor megmutatkozott, hogy mennyi jóság van ebben az emberben, amikor törekszik az igazság megismerésére, és azt, mások tudomására akarja hozni.

A második, egy ápolatlan, kopott, megtört férfi volt, aki beszélt, beszélt, elmondta élete drámáját, játékszenvedély betegségét, a "félkarú rabló" hogyan vitte el a lakását, szerelmét, barátait, álmait, életét. A szemében még felcsillant a tűz, amikor azt mondta: "Most elhatároztam, hogy nem játszom többet! Tessék értem imádkozni! Én már 18 éve nem gyóntam és nem áldoztam, de most akarok! Csak ehhez nekem

segítségre van szükségem!" Segítséget adó személyeket tudtam mondani neki, mert azok a drága lelkek, akik egy hétig dolgoztak a Blahán, közösségek címeit tartalmazó cédulákkal készültek. A férfi ebben az órában bátran szembenézett az igazsággal, amikor velem beszélgetett. Az arcát, a szemét ma is látom magam előtt, minden nap fohászok érte.

A harmadik egy asszony volt, aki idegbeteg lett az életére nehezede

súlyoktól. Hosszan mesélte, hogyan fosztották meg ártatlanságától, hogyan használták ki szexuálisan, hogyan ölték meg benne gyermekét, tették tönkre, mint nőt. Az arcán, és az Istent kereső mondataiban a szépség most is fellelhető volt. Megbékélve ment haza.

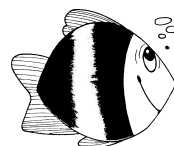
A cursillóban tanultam meg, hogyan lehet gyógyítólag hallgatni.

A cursillóban tanultam meg, hogy nem kell tanácsokat adni.

A cursillóban tanultam meg észrevenni, hogy az emberekben ott van a szépre, a jóra és az igazságra való törekvés. Ezek mind Jézus jelenlétét mutatják a legelesettebbeknél is!

Ahogy "csillog a gyémánt a nap sugarán!"

De colores!
Fabókné Ildikó

Első szolgálatom

A 70. női cursillo

2005. áprilisában végeztem a 60. női cursillon Leányfalun. Friss megtérőként nagyon mélyen megérintettek az ott tapasztaltak: az atyák átéléssel elmondott beszédei, a munkatársak tanúságtételei, a szentségimádások, a háttérlevelek mind-mind annak bizonyítékai voltak, hogy a Szentlélek hatékonyan dolgozik bennünk és köztünk.

A rektorunk, Marótiné Gabi a negyedik örök napon sem veszített szem elől, többször találkoztunk ultreyákon, különböző cursillos rendezvényeken, de igazán alaposan nem ismertük egymást. Ezért is ért meglepetésként, amikor munkatársnak hívott. Kicsit félve mondtam igent, titokban remélve, hogy csendes munkatársként majd elbújhatok a többiek között. Ezzel szemben azonban a Vallásosság-beszéd jutott nekem, és életemben először végig kellett gondolnom, hogy is áll az Isten-kapcsolatom jelenleg, és hogyan jutottam el idáig. A munkatársak elfogadó szeretetét és segítőkészségét az egész felkészülés során és a három nap során is megtapasztaltam, köszönet érte. A legnagyobb öröm azonban az volt, hogy láthatam a jelöltekben végbement változásokat, ahogy egyre nyitottabbak, felszabadultabbak lettek.

*Hálát adok az Úrnak a hétvége
kegyelmeiért, a beszélgetésekért,
az elhatározásokért, a meghívásért,*

a szolgálataért.

De colores!
Bolla Adrienn

Országos Koordinációs Bizottság

2006. szeptember 15-én a közösség megválasztott a grémiumba, ahol az országos koordináció munkájára kaptam megbízatást.

Örömmel vállaltam a feladatot, mert folytatását láttam korábbi munkámnak, melyet a Rébay Lajos vezette Országos Koordinációs Bizottságban 1997-1999 között, végeztem. Fontos törekvés volt akkor is, hogy a Cursillo az országban egységesen jelenjen meg, az alapítók szándéka szerint, valamint érvényesüljön a cursillós erők összefogása a társadalom jobbítására.

A grémiumnak bemutatott program elkészítése előtt újra áttanulmányoztam az alapirodalmat. Fontos tudnunk, mit gondoltak, és mit mondtak el az alapítók az országos szervezetről. Szükséges a forráshoz visszanyúlnunk, mert: "ahhoz, hogy cursillót csináljunk, ragaszkodnunk kell az alapelvekhez!"

Idézetek az IdeasFundamentalesből:

"Az országos szintű munkabizottságok fontosak és nélkülözhetetlenek. Nélkülük nem szavatolható a gyümölcsöző munka az országokban, ahol a mozgalom elterjedt és megerősödött."

"A munkaközösség az ország püspökkari konferenciájának hatáskörébe tartozik. Ennek a közösségnek nem az a feladata, hogy ellenőrizzen, vagy utasításokat osztogasson, hanem szolgálja ki, és segítse az egyházmegyék titkárságait anélkül, hogy a legkisebb mértékben csorbítaná a megyéspüspök autoritását."

"A munkaközösség gyakorlati szervezete - országos szinten - természetesen attól függ, hogy az országban a mozgalom milyen fejlettségű, mennyire terjedt el, és melyek a szükségletei."

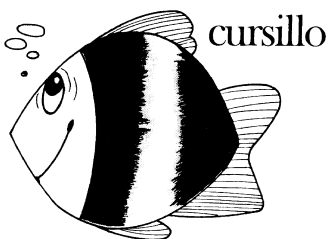
"Saját feladatai:

· Szolgálata elsősorban abból áll, hogy koordinál, egységet képez, és adott esetben utat mutat, de mindig úgy, hogy a cursillo lényegét, értelmét, célját és a módszer

alapelveit tiszteletben tartja. A cursillokat azonban, minden országban és minden pillanatban az élethez kell igazítani, hogy mindig hatékony eszközök legyenek, és szolgálják a keresztény megújítást.

· Mindenben támogassa az egyházmegyék titkárságait, főleg abban, amit azok nem tudnak maguk elvégezni, vagy amire megkérlik. Szolgálata mindig segítség jellegű legyen.

· A cursillo mozgalom bevezetése, életre keltése és kibontakoztatása az egész országban

mindig a megyéspüspök engedélyével és jóváhagyásával történik.

· Figyeli az idők jeleit és előmozdítja, hogy mind országos, mind egyházmegyei szinten ennek megfelelően folyjon a tevékenység és a szervezés. A cursillo mozgalom nem csontosodhat meg, és nem szalaszthatja el az alkalmas időpontot. Meg kell őrizni, az összes testvér együttműködésével a cursillo egységes szellemét és módszerét.

· Ahol szükséges, vagy helyénvaló a munkatársakból központi szemináriumot (esetleg munkatárs-cursillót) szervez, hogy a sajátos feladatokra felkészüljenek, azokat végrehajtsák.

· Gondoskodik arról, hogy a vázlatokat és a beszélgetéseket szakadatlanul megújítsák, a hely és idő követelményeihez illesszék, természetesen hűen a cursillo alapvető eszméihez.

· Kapcsolatot tart fenn más országok hasonló szervezetével. Együttműködik, részt vesz a mozgalom nemzetközi találkozóin, hogy a mindenkit érintő problémákat együtt tanulmányozzák, a cursillo módszerét szakadatlanul ellenőriz-

zék, és új tapasztalatokkal gazdagítsák."

Ismereteink szerint egyházmegyénk közül hétben választott vezetőség működik, a megyéspüspök által kinevezett lelkivezetővel együtt. Másik három egyházmegyében évek óta vannak cursillok. Elérkezettnek láttuk az időt az együttműködés megerősítésére, valamint arra, hogy visszatérjünk az Európa Munkacsoport, valamint a Világ Titkárság közösségéhez.

Az előkészítés során felvettem a kapcsolatot néhány egyházmegye vezetőjével, megtudni, mekkora az igény a közös munkára. A pozitív visszajelzés hatására összeállítottunk egy kérdőívet, amelyet mind a tíz egyházmegyébe eljuttattam.

A kérdőívre adott válaszok alapján állítottuk össze a munkanap programját. A találkozót 2007. október 6-án tartottuk, hét egyházmegye világi és lelkivezetője (ill. általuk delegáltak) részvételével.

A munkanapnak három nagyobb témája volt:

· a három nappal kapcsolatos általánosan megjelenő problémák átbeszélése,

· papi felkészítő P. Beőthy Tamás SJ atya részéről egyházmegyeenkénti szervezésben,

· a munkatársi szemináriumra Arató Márta által kidolgozott javaslat.

Megszavazta a Bizottság, hogy hivatalosan csatlakozik az Európa Munkacsoporthoz, amely 2008-ban Magyarországon tartja a következő "Pre encuentro" hétvégéjét. Ezzel egyidőben Országos Ultreyát szervezünk.

A résztvevők eltökéltek abban, hogy ragaszkodni kell az alapirodalomban lefektetett elvekhez. Az értekezlet nagy szeretetben, békében és egyetértésben zajlott le.

A következő munkanap
2008. január 19-én lesz.

Köszönet a megjelenteknek az
aktív részvételért.

De colores!

Fabókné Ildikó

Az **ELSŐ SZERETET** tüzét fel-szító cursillo

Huszonhét éve tartozom a Szociális Testvérek Társaságához, lassan ezüstfogadalmas leszek. Már a hivatásom keresésének ideje alatt is többször, a Társaságban pedig évente vettem részt lelkigyakorlaton. Más-más stílust képviselt a Szent Ignáci lelkigyakorlat, a személyesen vezetett vagy a csendmeditációs lelkigyakorlat. Élet- és sorsfordító volt számomra, amikor első fogadalmra, fogadalom-újításra vagy éppen örök fogadalmra készültem. Másként éltük át az illegális éveiben titokban végzett lelkigyakorlatokat, mint azokat, amelyeket nyíltan, szabadon végezhetünk.

Amikor a Cursillora jelentkeztem eldöntöttem, hogy semmit nem várok el előre, mindent ajándékként fogok fel, főleg pedig nem hasonlítgatom össze eddigi lelkigyakorlataimat a Cursilloval. Minden nap kaptam valami szép élményt: a derű, a kedvesség, a levelek, a közös ima mind ajándék lett. Jó volt átélni az atyák, a rektor és munkatársak gondoskodó szeretetét. Volt miről beszélgetni a Szent Rita asztalnál.

A legdöbbenetesebb élmény az volt a számomra, hogy ez a Cursillo összefoglalta életem összes eddigi lelkigyakorlatát. Az egyenként is élményt és szép emléket jelentő elcsendesüléseket, az elmélkedéseket, felismeréseket egyetlen szálra fűzte fel, mintegy megújítva, beteljesítve azokat. Új életet, új lelkesedést adott a Cursillo, felgyújtotta bennem az első szeretet tüzét. Jó volt ráismerni (talán kicsit más köntösben, mint eddig) a hivatásom és küldetésem egységére, az Isten- és emberszeretet harmóniájára. Új lendületet kaptam, s felébredt bennem újra a "mégis" öröm, a keresztény derű, amely minden fájdalom, testi-lelki nehézség ellenére is jelen van, és legyőzi a világ pesszimizmusát. Átélttem: szeretném átölelni a világot, és mindenkinek elmondani, hogy

Isten szerelmes belé!

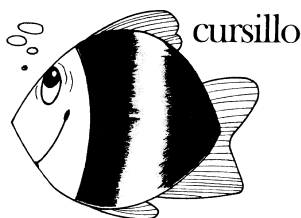
Újra világos lett számomra, hogy Krisztus számít rám, és én is számíthatok Rá.

E. Judit SSS

LEVÉL A REKTORNAK

Kedves Gabi!

Hasonló izgalommal várom a hétvégi találkozót, mint a novemberi cursillót. Biztos vagyok abban, hogy most is számtalan dolog és gondolat fog megérinteni, és isteni

találkozások birtokosa leszek.

Hogy mi is történt velem november óta?

Áldásnak tekintem meghívásomat ebben a szent adventi időben. Isten különleges szeretetének és velem való égi kegyelemnek, hogy férjem is megtapasztalta a cursillo mindennapokat megszentelő isteni szeretetét, segítségét.

Ahogy múlnak a napok, - persze minden reggeletem a kis sárga imakönyvvel indítom - érzem, hogy milyen édes nehéz terhet vettem magamra. Talán furcsa így kifejezni, de én így élem meg. Megindító érzés az erő, amit a cursillo adott, és mindig velem van. Reggelente valami napi aktuálist imádkozom, és azt próbálom a nap folyamán betartani. Hát nem sikerül mindig, és ez így van jól. Nem kaphatunk meg egyszerre mindent, holnapra és holnap utánra is kell a jóból. Isten kinyitotta szememet, és újból segít az apró, de annál értékesebb örömeiket átélni, és megajándékozni ezzel másokat is.

Szavakkal nem is tudtam megfelelően elmesélni fiaimnak, mit is kaptam én a cursillótól. Csak a

könnyeimet nem titkolva köszön-tem meg mindkettőjüknek azt a levelet, amit kaptam tőlük. Szívszorongató volt átélni, hogy milyen szerető és hálás megerősítést kaptam: jó helyre, és jól szórtam szeretetemet, aggodalmaim, odafigyelésem magjait. Isten kegyelmében bízva talán majd ők is részei lesznek a cursillo adta áldásnak, kegyelemnek, szeretetnek.

Idős és beteges szüleim is meghatóan hallgatták beszámolómat a Leányfalun töltött napokról. Édesanyám nagyon helyes volt, amikor így szólt, "kislányom, mit csináltál Gyurival (a férjem), hogy ő is részt vett a lelkigyakorlaton?"

Aztán meglepetten szereztem tudomást arról, hogy egyik kedves barátóm is cursillista (eddig nem beszéltünk erről), és Édesapám húga is.

Gabi, ez nem az a levél, amit múlt héten akartam Neked írni, de azt elfújta a technika szele, ez más-milyenre sikerült, sok szeretettel küldöm. És tudd, hogy megkönyeztem, amikor beszélünk, és a sikertelen küldés után mondtad, hogy biztos meg tudom csinálni újból, és hogy szeretsz. A menyekbe emeltél ezzel a szent szóval: szeretet.

Isten áldjon!

Fricz Márta

KÖSZÖNÖM

Köszönöm Uram, hogy szolgálataidra hívtál.

Köszönöm a munkatársaimat, akikkel együtt szolgálhattunk.

Köszönöm papjainkat, akik örömmel és szeretettel jöttek hívásodra.

Köszönöm, hogy megoldottál minden egyeztetési nehézséget, és adtál elégséges időt a felkészülésre.

Köszönöm, hogy sokak közül, éppen ez a huszonhárom asszony és leány tudott eljönni a cursillora.

Köszönöm, hogy gondoskodtál a sok-sok apró és nagyobb gyerekről, és édesapáról, amíg az édesanyák cursillon voltak.

Köszönöm, hogy nyitott szívvel

és örömmel fogadták kegyelmi ajándékaidat.

Köszönöm, hogy a legvastagabb és legkeményebb jégpáncélt is fel tudta lazítani, majd lassan olvasztotta is szereteted melege.

Köszönöm Uram a sok könnyes, és lelkünk legmélyéről feltörő imát.

Köszönöm, mert megmutattad, hogy mi bármennyire bonyolultak vagyunk, Te egyszerű vagy, közel engedsz Magadhoz, megdöbbenesz végtelen szeretetteddel.

Köszönöm a közösséget, amelyet a Te képedre formáltál vasárnapra.

Köszönöm, hogy világossá tetted számunkra: csak így, ahogyan a cursillon megtapasztaltuk és megéltük, csak így tudunk tartóra tett mécsessé, kovásszá lenni Egyházadban, hiszen általunk és velünk akarod megújítani, és szentté tenni Boldogasszony Országát.

Amen
Maróti Gabi

Kedves Cursillos Barátaim!

Több - a matematika világát idéző - élményt szeretnék megosztani Veletek a novemberi 68. leányfalui cursilloról.

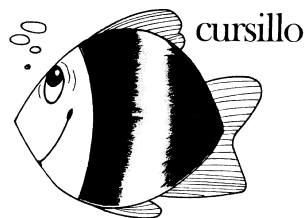
Elsőként egy formula: szimbólumrajzként megjelent egy képlet, mely zseniális módon egyenletformába öntötte a suszterszék paramétereit! A három láb három változóként szerepelt benne, és persze ha bármelyik nulla értékkel szerepelt, az eredmény is zérusra adódott. (Sajnos a képletre nem emlékszem pontosan, de remélem, alkotóik igen, és talán beküldik cursillos közkinccsé tenni.)

Újításként ezen a hétvégén nem kellett minden "körben" minden asztalnak szimbólumot készíteni. Egyszerűsítésnek szántuk, sokszorozás lett belőle. Ugyanis a felszabaduló időben a kötelező körök helyett fantasztikus egyéni vallomások, tanúságtételek hangoztak el. Szinte észre sem vettük, mennyire elszaladt az idő, és nemhogy unalmas lett volna a késő este, melyet máskor szintén tapasztaltam már, hanem szinte szállt a Bazilika.

Harmadik gondolkör: testvér+testvér=?

Míg mások felé meglepő és bátor lépésnek tűnhetett, számomra hatalmas kegyelem volt, hogy Román Attila rektor testvéremet is meghívta munkatársnak, így velem együtt élhettem meg ezt a cursillót. Hogy Lajos bátyám a többiek számára mit hozott, arról a zárón már visszajelzést kaptunk: az egyik jelölt elmesélte, számára hogyan vált bátyám egy nem túl szimpatikus alakból követendő testvérré. Jó lenne, ha erről bővebben is szólna-írna, bárcsak ebben a számban olvashatnátok!

Hogy számomra mekkora

élmény volt az ő jelenléte, a felkészülés során tapasztalt, Lélekel teli meglátásai, tanácsai, folyamatos imái, a beszédek előtti és utáni ölelései, tanúságtételei, azt nehéz szavakba öntenem. Nemhogy bármiben korlátozta volna, hanem ez is sokszorozta a megnyílást, az öröme és mélységek megélését. Sőt, arról kaptam visszajelzést, hogy nem csak a számomra. Így lett ebben az esetben is egyből több. Még most is újra és újra átélem a képet, mikor bátyám egy régen tanult, de már általam elfeledett matematikai eljárást, nevezetesen a Fourier transzformációt jutatta eszembe. A transzformációról pár mondatban legegyszerűbben, Ádám barátom leírását tudnám idézni: a Fourier féle transzformációval egy zajos rezgés válaszból (ami krikzkraksznak látszik) kiszűrhetőek a sajátfrekvenciák, amik hegyes tuskéknek látszanak. Hogy kapcsolódik ez ide? Úgy, hogy bátyám mesélte, hogy amikor egyetemista korában megtért határtalan örömmel töltötte el. A parti töltésen gyalogolt a kollégiumba és legszívesebben

táncolt volna. Attól félt, hogy bolondnak nézik az emberek, ha táncolva halad. Ezért lelkendező táncmozdulatait indiánszökdeléssé formálta, mintha edzés közben lenne, vagy valami ilyesmi. Ezt a mozgulatsort be is mutatta a cursillon: a beszédében megmutatta, hogyan lehet a "találkozás" örömét indiánszökdelésbe transzformálni! A nagy belső felindultságot szökdelő mozgulatokra való alakítása és talán ez a tuskékre hasonlítható felfelugró mozgulat hozta bennem elő a régen tanultakat.

És végül újabb számmisztika?

Arról tudtam, hogy több családtagunknak az életből való továbblépésekor a Lélek úgy hozta, hogy míg mindenki más elrebbent, ő lehetett jelen. De arról nem, hogy nemcsak a túlvilágra születéskor volt jelen. Hanem az életben való újraszületéskor is. Édesapánk életében is több tíz évet ajándékozott rajta keresztül az Úr, mind testi mind Lelki értelemben. A cursillo felkészülési időszakában vált csak ismertté számomra, egy 25 évvel ezelőtti történet. Akkor, apukánkat, aki már hosszú ideje eszméletlenül fekvő próbálta túlélni az agyműtétje utáni végzetesnek tűnő állapotát, bátyámon keresztül szólította meg Jézus. Majd egy "egyszerű" közös imájukon keresztül Isten csodás kegyelme visszasegítette őt akkor nemcsak az eszméletlen állapotból, de a hit nélküliből a hittel teli életbe. Talán ez a történet is hozzájárult, hogy számomra olyan testvéri kapcsolat megélését hozta ez a többnapos együttlét, melynek ajándékával érezhetően többen voltunk. Nemcsak a Lélekkel, a kapcsolat, a szövetség erejével, de úgy éreztem édesapánkkal is.

Így lett végül ez a cursillo matematikán túli.

Minden tekintetben a kevésből lett több, a számosból számtalan, a kegyelemből kegyelemzőn.

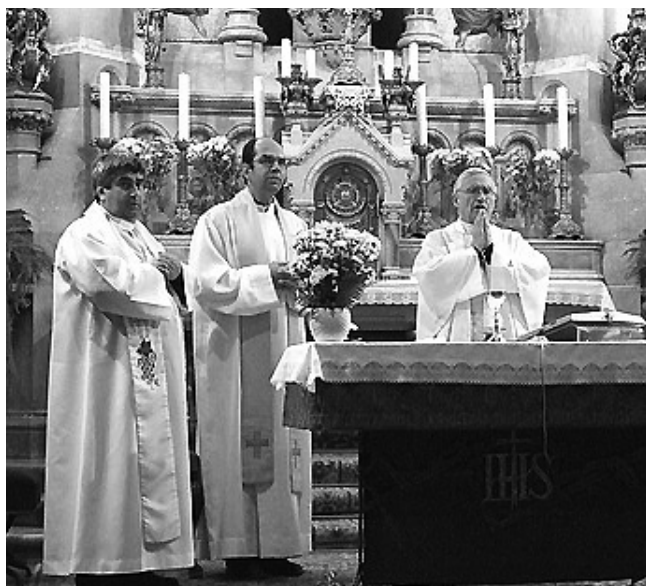
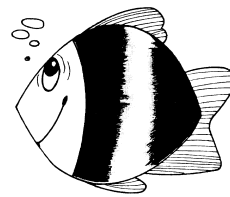
Hála és Dicsőség!

De Colores
Bozi Gyuri

Kedves Cursillisták!

Alább Tamás atya
cursillós búcsú ünnepi miséjén készült képek láthatóak.

http://www.reke.hu/kep_bt_curs_bucsu.html

*Isten éltesse Tamás Atyát!
De colores, Juhász Bálint."*

A CURSILLO ALAPÍTVÁNY

hálásan köszöni a 2007. évben befizett adományaitokat.
A Cursillo feladatainak ellátására, az egyes programok, rendezvények megtartására,
az Európa Titkárság tagdíj befizetésére kérünk benneteket, hogy
lehetőségetekhez képest támogassátok a Cursillót."

Számlaszáma: OTP 11710002 - 20080949

Cursillo Titkárság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.

"Boldog, aki olvassa és aki hallgatja ezeket a prófétai szavakat, és meg is tartja, ami bennük meg van írva, mert az idő közel van."

Jel 1.3